Een goede reis gewenst

De komende weken zullen velen van ons weer op reis gaan. Een lange reis, een wat kortere reis of zomaar even een dagje weg. De één reist met het vliegtuig, de ander met de auto en weer een ander pakt de fiets of gaat zelfs al wandelend op reis. En niet alleen deze zomer reizen we, elke dag zijn we onderweg. Jong en oud. En onderweg dan kom je van alles tegen. Soms is er een file, je wordt stil gezet in je leven. Dan is er weer een wegomleiding, je moet soms wat omleidingen volgen om weer op de goede weg te komen. Of je neemt een verkeerde afslag, waardoor je verdwaald kunt raken. We zijn allemaal reizigers die onderweg zijn en verschillende reizen maken.

Het is voor mij al een aantal jaar geleden dat ik aan mijn studiereis begon. Ik weet nog goed dat toen ik op de basisschool kwam, ik met grote ogen naar de achtste-groepers keek. Zij waren al heel oud en groot. Zij mochten op het 'grote' plein spelen, waren sterk en stoer. Een paar jaar later was ik er zelf één. Maar ik dacht: volgens mij ben ik niet zo groot als zij waren. En ook dat duurde maar één jaar, want ben je net de grootste op school dan is het tijd om naar een andere school over te stappen waar je weer de kleinste bent. Je bent een brugsmurf, een brugpieper. Een paar jaar later gebeurt het weer. Als je een vervolgstudie oppakt of gaat studeren en bij een vereniging gaat. Ben je weer het groentje. Overstappen, we doen het heel wat keren in ons leven.

Ook volwassenen willen het liefst groot of sommigen nog liever de grootste zijn.

De kinderen in groep acht beleven het straks ook. Nu nog zijn ze de oudste en grootste op hun school, straks weer de jongste en de kleinste. En dat is best spannend, want het is een grote stap die ze moeten zetten. Een nieuwe school, nieuwe docenten, nieuwe kinderen en sommigen van hen zullen elke dag een stukje verder moeten reizen, want hun school is een andere plaats. Hoe zal dat gaan? Ga ik het redden? Krijg ik nieuwe vrienden? Ga ik leuk gevonden worden? Kan ik het wel, al dat huiswerk? Al deze vragen zullen ze tegen gaan komen. Ze zullen snel groeien en groot worden en dat is ook vaak wat ze willen. Groot en stoer zijn. En zij niet alleen. Ook volwassenen willen het liefst groot of sommigen nog liever de grootste zijn. Maar tegelijkertijd mogen we best ook klein zijn, en blijven. We hoeven niet alles te kunnen, niet alles alleen te doen. Je hoeft niet sterk en stoer te zijn, al is dat soms wel wat de maatschappij ons voorhoudt.

In de wereld waarin Jezus leefde, had je ze ook. Mensen die zich groot hielden. Heel veel luisterden niet naar Hem, ze geloofden niet in Zijn woorden en tekenen. Ze hielden zich groot. En als ik in onze wereld kijk, kom ik ze ook tegen die zeggen: "Geloof en kerk, dat is voor losers. Ik heb dat echt niet nodig. Ik red me zelf wel." Jezus zegt dan: Ik ben er juist voor de kleinen, mensen die zich klein vinden, die durven toegeven dat het niet altijd lukt. Mensen die bij Mij durven te komen als ze moe zijn en het niet (meer) redden (Matth. 11:28). Jezus nodigt je dus uit om bij Hem te komen, gewoon zoals je bent. Bij Hem kun je eerlijk zijn. Het gaat er dan niet om wat anderen over ons zeggen, over wat wij van ons zelf denken, maar over wat God ziet. En Hij ziet het zoals het werkelijk is. Bij Hem mag je dus komen en kun je altijd terecht. Daar mag je ook terugkomen als je een keer de verkeerde afslag hebt genomen en een tijdje weg bent gebleven. Jezus is vriendelijk en Zijn armen staan open voor iedereen! Hij ziet je altijd en Hij reist elke dag met je mee! Zijn liefde is niet enkel en alleen voor een bepaalde groep mensen, maar voor jong en oud, rijk of arm, succesvol of minder succesvol.

Een plek waar de onvoorwaardelijke liefde van God de boventoon voert.

Die liefde, zulk soort mensen vind je niet op veel plekken in onze wereld. Je ziet ze niet veel in de media, maar ik hoop dat wij als kerk proberen om wel zo'n plek te zijn. Een plek waar de onvoorwaardelijke liefde van God de boventoon voert. Een plek waar ook kinderen en jongeren mogen ontdekken dat het niet gaat om prestaties, ervaringen of leeftijd, maar dat ze goed zijn zoals ze zijn, dat ze altijd welkom zijn en zich gehoord en gezien voelen.

Natuurlijk gun ik een ieder en dus ook de kinderen en jongeren dat zij groot worden en sterk en stoer en wijs, maar ook dat we mogen leren dat we nooit te groot zijn om een kind van God te zijn. Om naar Hem toe te gaan, naar Jezus als onze grote broer. Daar zullen ze met open armen ontvangen worden. Maar ik weet ook dat dit niet vanzelf gaat om dit te geloven en te ervaren. Daar heb je andere mensen voor nodig. Laten we daarom elkaar telkens weer wijzen op de liefde van Jezus. En als volwassen om onze kinderen en jongeren gaan staan, hen helpen in hun geloofs- en levensreis. Zij groeien op in een wereld waarin van alle kanten aan hen wordt getrokken. Juist dan hebben ze mensen nodig die laten merken dat ze geliefd zijn door de hemelse Vader die hen ziet en draagt!

Laten we zo steeds weer samen onderweg gaan en de belofte dat Hij met ons mee gaat in ons achterhoofd houden. Hij ziet ons en Hij draagt ons. Deze zomer en in die tijd die daarna komt. Welke reis u ook maakt, welke afslag u ook neemt, waar u ook in de file staat, Hij wijst ons allemaal de weg. Net zolang tot we bij de Plek zijn waar Hij op ons wacht en zegt: Bestemming bereikt.
Ik wens u een goede reis!

Jorien Beunk